

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Det var de sidste bemærkninger fra hr. Johannes Martin Olsen, der fik mig på talerstolen. Jeg vil gerne spørge hr. Johannes Martin Olsen, om det virkelig er opfattelsen, at det er den danske regerings ansvar, at bankerne på Færøerne har opført sig uansvarligt i deres udlånspolitik i en lang periode på Færøerne. Det er det ene.

I den sammenhæng vil jeg gerne spørge, om det virkelig er hr. Johannes Martin Olsens opfattelse, at det er det danske Folketing, der bærer ansvaret for bank- og sparekasselovgivningen på Færøerne. Mig bekendt har der, lige siden hjemmestyret blev indført, været særlig lovgivning for det færøske område på bank- og sparekasseområdet, og mig bekendt er den bank- og sparekasselovgivning, man har, indført via Lagtinget og ikke i kraft af, at Folketingets lovgivning er gældende på Færøerne. Det er altså særanliggende for Færøerne at vedtage lovgivning på det her område, og dermed bærer færingerne det erhvervspolitiske ansvar for bankernes drift.

Det er jo noget helt andet i modsætning til pengevæsenet som sådan, som er en anden sag, og som klart er et fællesanliggende imellem den danske stat og Færøerne.

(Kort bemærkning).

Johannes Martin Olsen (V):

Lad mig sige til fru Pia Larsen, at det, som det hele kører på for Færøerne, er, at vi havde ikke den viden, og derfor kunne vi ikke handle, som vi gjorde det, før i sidste øjeblik, da vi simpelt hen, som det så ofte er blevet sagt, fik en revolver for panden og måtte handle over en nat.

Det er indiskutabelt, og når jeg hører fru Sonja Mikkelsen, må jeg sige, at det, som jeg hæfter mig ved, er selve aktieombytningen. Jeg vil ikke ind på at diskutere det, som ligger før. Jeg sagde det så tydeligt: Ansvaret for den økonomiske krise på Færøerne har færingerne. Det er os, der har ansvaret for krisen på Færøerne. Men vi har ikke ansvaret for den aktieombytning, for den uret – for at bruge et mildere ord – der er begået imod os ved selve aktieombytningen. Ellers har vi ansvaret; det skal der ikke være nogen tvivl om.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne spørge hr. Johannes Martin Olsen, hvornår det færøske landsstyre blev bekendt

med det brev, som den danske statsminister modtog fra Den Danske Bank den 8. februar.

Hvornår vidste man på Færøerne, at Den Danske Bank var på vej til at trække sig ud af Færøerne? Vidste man det, før Richard Mikkelsen gav det færøske landsstyre en mundtlig redegørelse en måned senere, den 8. marts?

(Kort bemærkning).

Johannes Martin Olsen (V):

Det, som vi er bekendt med, er selvfølgelig fra direktøren for fonden, som har underrettet færingerne om, hvad der skulle ske. Sådan var det også med Den Danske Bank.

Óli Breckmann (KF):

Hr. formand! Grønborgrapporten er en god præstation i dansk retshistorie og en stor forbedring af det skændige kapitel, som blev skrevet af Kampmannkommissionen, den røde bog, som vi kalder den på Færøerne, efter bankkraket i 1951, der slog grimme skår i færøske-danske relationer i 1950'erne.

Følgerne af sandhedens time ved bekendtgørelsen af rapporten næstsidste fredag bliver snart fulgt op af regnskabsdag, hvor landsstyret og regeringen skal forhandle om bod for den skade, som bankskandalen forvoldte Færøerne.

I hvilken grad Nyrupregeringen under- eller misinformerede Folketinget om aktieombytningen, vil jeg overlade til de danske medlemmer af Tinget at udrede af Grønborgh Kommissionens betænkning.

Det, som har Færøernes interesse, er, hvor meget landsstyret og Lagtinget og dermed det færøske folk blev ført bag lyset af Den Danske Bank, af Finanstilsynet, af Nationalbanken, af Finansieringsfonden og af den danske regering, da vi i 1992-93 blev tvunget til at pådrage os en gæld, der kun delvis tilkommer os. Både statsministeren og finansministeren indrømmede deres skyld og skamfølelse samme aften i de danske medier om end mere for undladelser og forsømmelser end bevidst overgreb mod Færøernes myndigheder og befolkning.

Den færøske gæld er nu kommet ned på ca. 5,6 mia. kr. Det betyder ca. 120.000 kr. pr. færinger til sammenligning med den store danske statsgæld på 160.000 kr. pr. dansk indbygger. Vi ønsker at aftale forhandlinger med regeringen om eftergivelse af den gæld, som ikke tilkommer os, samt en overskuelig tidshorisont med hensyn til afdrag af restgælden.